

Nibud-reactie op Wetsvoorstel kwaliteit incassodienstverlening

Het Nibud vindt het Wetsvoorstel kwaliteit incassodienstverlening een stap in de goede richting. Het onderschrijft het belang van kwalitatief goede incassobureaus om stapeling van incassokosten bij schuldenaren te voorkomen. Ook staat het Nibud achter het plan voor een openbaar register met betrouwbare incassobureaus. Door de regelgeving is het voor iedereen duidelijk wat er van incassobureaus kan en mag worden verwacht. En ook het toezicht op de incassobureaus is geborgd.

Vragen

Het wetsvoorstel is een stap in de goede richting, maar er moet nog meer gebeuren. Over de volgende vragen bestaat nog onvoldoende duidelijkheid, vindt het Nibud:

- Zijn de incassobureaus, net als de gerechtsdeurwaarders, bij wet verplicht om zich te houden aan het vrij te laten bedrag?
- Weten de incassobureaus van elkaar hoeveel collega-incassobureaus al incasseren bij dezelfde schuldenaar? En moeten ze daar rekening mee houden in hun incassobeleid?
- Is het bestaansminimum van de schuldenaar voldoende beschermd?
- Is dit wetsvoorstel ook van toepassing op incassobeleid t.a.v. buitengerechtelijke kosten bij overheidsschulden, zoals van het CJIB, of bij verrekening van toeslagen?
- Mag een incassobureau incasseren als er door een deurwaarder al beslag is gelegd?

Verder moet er, naast het beperken van de buitengerechtelijke incassokosten, ook iets worden gedaan aan de hoogte van de wettelijke rente.

Daarnaast vindt het Nibud dat er meer aandacht voor schuldpreventie nodig is. Schuldeisers moeten eerst zelf meer inspanning verrichten om een haalbare betalingsregeling te treffen. Dat is goedkoper dan een extern incassobureau in de arm te nemen. Het belang van de schuldenaar moet hierbij gewaarborgd worden.

Belang van de schuldenaar

In het wetsvoorstel wordt vooral uitgegaan van de hoogte van een vordering. Dat is zeker een belangrijk aspect. Maar wat er mist is het belang van de schuldenaar. De schuldenaar zit in een afhankelijke positie. Naast duidelijkheid heeft hij ook bescherming nodig. Die bescherming krijgt hij als zijn bestaansminimum wordt gewaarborgd.

Daarnaast moet er ook rekening worden gehouden met de (financiële) mogelijkheden van de schuldenaar. Uit gedragsonderzoek weten we dat het 'doenvermogen' afneemt als mensen geen betalingscapaciteit hebben en financiële stress ervaren. Om betaaldedrag te bevorderen zul je daarom naast wettelijke regelgeving en het geven van boetes ook andere instrumenten moeten inzetten. Instrumenten die rekening houden met het daadwerkelijke gedrag en de gemoedstoestand van de betrokken personen.

Het Nibud vindt het belangrijk dat bovenstaande punten worden gewaarborgd in de verdere uitwerking van de regelgeving. Hier willen we graag over meedenken.